

Mưa Phùn Mỗi Tết

Em đi đầu trần không nón lá,
Mưa phùn trên tóc, gió bay em!
Có ai đứng núp sau bờ giậu,
nói với lòng: Thương Nhớ Chớ Quên!

Em đi mùa Xuân, bay theo người,
Chắc em biết chớ? Thấy em vui?
Chỉ buồn: con bướm không theo được,
Em một mình! Em Không Có Đôi!

Hồi đó, hồi xưa, còn nhỏ quá,
Chỉ nghe tim đập lạ không ngờ:
Kìa ai mưa Tết, đầu không nón
Tóc gió bay cùng những sợi mưa!

Hồi đó, bây giờ...biển biển xa,
Biết mưa dịp Tết ở quê nhà...
Ai thương bờ giậu xanh hồi nhỏ,
Mai hết mưa nhìn lên nhé, hoa...

*Hoa có hương là hương Xuân hồng
Mưa phùn không chỉ một bên sông!
Người đi nửa bước đầu không nón
Nửa bước làm ai vịn nhớ nhung!*

Trần Văn Lệ